

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Kruiswoorden>

De **kruiswoorden** zijn de woorden die Jezus Christus sprak terwijl hij vastgenageld, in hevige pijn, aan het kruis hing. De zeven kruiswoorden zijn, in tijdsvolgorde, met vermelding van de Schriftplaatsen:

1. Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen, Luk. 23 :34a;
2. Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het Paradijs zijn, Luk. 23 :43;
3. Vrouw zie uw zoon, zoon zie uw moeder, Joh. 19 :26,27;
4. Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten, Matth. 27 :46;
5. Mij dorst, Joh. 19 :28;
6. Het is volbracht, Joh. 19 :30;
7. Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn Geest, Luk. 23 :46.

'Mij dorst'

's Heilands woorden 'mij dorst' - of vertaald 'Ik heb dorst' - vinden wij in het evangelie naar Johannes.

Joh 19:28 Hierna zei Jezus, die wist dat nu alles was volbracht, opdat de Schrift werd vervuld: Ik heb dorst!

Joh 19:29 Er stond een vat vol zure wijn, en zij vulden een spons met zure wijn, omlegden die met hysop en brachten die aan zijn mond.

Joh 19:30 Toen Jezus dan de zure wijn had genomen, zei Hij: Het is volbracht! En Hij boog zijn hoofd en gaf zijn geest over.

(TELOS)

Hij sprak de woorden om de Schrift te vervullen. In de lijdenspsalmen 22 en 69 lezen we van zijn dorst:

Ps 69:21 (69-22) Ja, zij hebben mij gal tot mijn spijs gegeven; en in mijn dorst hebben zij mij edik te drinken gegeven.

Ps 22:15 (22-16) Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; en Gij legt mij in het stof des doods.

(SV)

Er is geen grond om te menen dat hij de woorden sprak als teken van uitputting, hoewel hij verzwakt was en in zwakheid is gekruisigd (2 Cor. 13:4). Op het laatst was hij nog in staat met een 'luide stem' te roepen (Matth. 27:46). Hij gaf zijn geest uit eigen beweging over. Niemand heeft Hem het leven ontnomen (Joh. 10:18).

Er evenmin grond om te menen dat de woorden een uiting zijn van zijn verlangen naar het heil van het verlorene, hoewel hij daarnaar verlangd heeft, zoals hij daar ten aanzien van Jeruzalem uiting aan heeft gegeven (Matth. 23:37).

De reden waarom Hij de woorden sprak is: 'opdat de Schrift vervuld werd'.